

Remei per "no arrogar la coda"

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: El Vilar
Alçada: 219

Coordenades:

Latitud: 41.63355
Longitud: 1.8614
UTM Est (X): 405164
UTM Nord (Y): 4609717

Classificació

Número de fitxa: 08053 - 543
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tècnica artesanal
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Ja no es practica, però ha quedat escrit a la llibreta d'en Pere del Gall
Protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dv., 12/05/2017 - 02:00

Descripció

Es transcriu literalment el que Pere Frontera posa a la llibreta. El remei que Pere Frontera utilitza "para tener sucescion" és el següent: "Tomaras una honza de sumo de llimona, media dragma de sal de donsell y se hecha dentro de

una botella y entonces hirbe y esperando el hervir se le hecha 2 onzas de agua de menta destilada y 5 minutos antes de tomar caldo el enfermo que tome una cucharada de dicho liquido y no harrojara mas".

Observacions:

Aquesta llibreta és l'únic document que es va salvar de la purga, quan es va fer neteja de la casa d'en Pere Frontera. És un document fonamental per conèixer la medicina alternativa al segle XIX al Bages.

Història

Llibreta pertanyent a Pere Frontera i Ribera, més conegut com Pere del Gall, perquè havia estat masover del Gall. La llibreta en qüestió és manuscrita del seu puny i lletra i contè diversos remeis que havia posat en pràctica durant la seva etapa de "curandero" de Castellbell i el Vilar.

Hi ha 28 pàgines on es poden llegir remeis pel mal de cap, per evitar l'avortament, per curar el tifuls, el mal d'estomac, les llagues a la boca, l'escorbut, les morenes, etc.

Pere Frontera i Ribera (1835 - 1911), era pagès i curandero. Els seus pares eren Josep Frontera, jornaler; i Maria Ribera. Passà la seva joventut com a mosso de pagès; però assolí la fama com a medicinaire, sobretot per una manera especial de curar ossos trencats, així com diverses malalties. La gent l'anomenava el curandero del Vilar.

Aprèn a llegir i escriure de gran. Viatja a Roma per demanar una dispesa per poder-se casar amb la seva cunyada, ja que quedà vídua del germa.

Entre 1856 i 1859 treballa en la construcció del ferrocarril de Barcelona a Saragossa

Bibliografia

MASATS i LLOVER, Joan (1983). Personatges de Castellbell i el Vilar: en Pere del Gall. Col·lecció l'Auca comentada, núm. 2. Castellbell i el Vilar: El Brogit.

VALLS i PUEYO, Joan (1982). Estudi etnoecològic de la comarca del Bages. Tesi de llicenciatura dirigida per Maria Jesús Buxó. Departament d'Antropologia Cultural; Universitat de Barcelona.